

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता९ सङ्गहृणीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यं नाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते।
स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं
यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त
आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

चतुष्टय्यु आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
 समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
 वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
 तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मोदनं पचति। रेत एव तद्धधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
 भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।
 सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय। चत्वारि आर्षेयाः प्राश्नन्ति।
 दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति।
 दिशामेव ज्योतींष्यव रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन्नशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
 ओदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
 रेतसा समर्धयति। दर्भमयीं रशना भवति। बहु वा एष
 कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्दर्भमयीं रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनमेध्यमा
 लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्।

स मुह॑र्त्विजुः प्रावि॑शत्। तन्मु॒हर्त्वि॑जाम्महर्त्वि॒क्तम्।
 यन्मु॒हर्त्वि॑जः प्राश्न॑न्ति। मु॒हि॒मान॑मे॒वास्मि॒न्तद॑धाति।
 अश्व॑स्य वा आल॑ब्धस्य॒ रेत॒ उद॑क्रामत्। तत्सुव॑र्णं
 हि॒र॒ण्य॒मभ॑वत्। यत्सुव॑र्णं हि॒र॒ण्य॒न्ददा॑ति। रेत॑ ए॒व
 तद॑धाति। ओ॒द॒ने द॑दाति। रेतो॒ वा ओ॒द॒नः। रेतो॒ हि॒र॒ण्य॒म्।
 रेत॑सै॒वास्मि॒न्नेतो॑ दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवथ्यद च॥२॥ [२]

यो वै ब्र॒ह्म॑णे दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तयेऽप्रतिप्रो॒च्याश्वं॑ मे॒ध्यं
 ब॒ध्नाति॑। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑। पापी॑यान्भवति। यः
 प्र॒तिप्रो॒च्य। न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति।
 यदा॒ह। ब्र॒ह्म॒न्नश्व॑म्मे॒ध्यम्भ॑न्त्स्यामि दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये॒ तेन॑
 रा॒ध्यास॑मिति। ब्र॒ह्म॒ वै ब्र॒ह्मा। ब्र॒ह्म॑ण ए॒व दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये
 प्र॒तिप्रो॒च्याश्व॑म्मे॒ध्यम्ब॑ध्नाति॥७॥

न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
 प्र॑स॒व इति॑ रश॒नामाद॑त्ते प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह।

अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॒स्ताभ्या॑मित्या॒ह
य॒त्यै। व्यृ॑द्धं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद॑य॒जुष्के॑ण क्रि॒यते॑।
इ॒माम॑गृ॒भ्णत्र॑श॒नामृ॑तस्येत्य॒धि व॑दति॒ यजु॑ष्कृत्यै। य॒ज्ञस्य॑
समृ॑द्धौ॥८॥

तदा॑हुः। द्वा॒द॒शा॒र॒त्नी र॑श॒ना क॑र्त॒व्या ३ त्रयो॑द॒शा॒र॒त्नी ३ रि॒तिं।
ऋ॒षभो॑ वा ए॒ष ऋ॑तूनाम्। यत्स॑वत्स॒रः। तस्य॑ त्रयो॒द॒शो
मा॒सो वि॑ष्टपम्। ऋ॒षभ ए॒ष य॒ज्ञाना॑म्। यद॑श्वमे॒धः। यथा॑ वा
ऋ॒षभ॑स्य॒ वि॒ष्टप॑म्। ए॒वमे॒तस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। त्रयो॒द॒शम॑र॒त्नि ९
र॑श॒नाया॑मु॒पा द॑धाति॥९॥

यथ॑र्ष॒भस्य॑ वि॒ष्टप॑ ९ स॒ंस्क्रु॑रोति। ता॒दृगे॒व तत्। पू॒र्व
आयु॑षि वि॒दथे॑षु क॒व्येत्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति।
तया॑ दे॒वाः सु॒तमा॑ ब॒भूवु॑रित्या॒ह। भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते।
ऋ॒तस्य॑ सा॒मन्त्स॑रमा॒रप॑न्तीत्या॒ह। स॒त्यं वा ऋ॒तम्।
स॒त्येनै॒वैन॑मृ॒तेना॑र॒भते। अ॒भि॒धा अ॒सीत्या॑ह॥१०॥

तस्मा॑द॒श्वमे॒धया॒जी सर्वा॑णि भू॒तान्य॒भि भ॑वति।

भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
 यन्तारमेवेनं करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवेनं करोति।
 सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवेनं वैश्वानरे जुहोति।
 सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवेनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
 एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवेनं प्रतिष्ठापयति।
 यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
 रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
 रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
 त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवेनं स्वगा करोति। स्वाहा
 त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
 देवताया आलभ्यते। तयैवेनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्ध्या उपादधात्युसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
 पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वञ्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।

यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
चतुरक्षं प्रसौति। परो मर्तः परः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति।
श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।
सैध्रकम्मुसंलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौंश्चलेयो हन्ति। पुंश्चल्वं
वै देवाः शुचन्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा
वा एतमीप्सतीत्याहुः। यौंश्चमेधेन यजंत इति।
अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।
वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति। दक्षिणाऽपं
प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छमलमपं प्लावयति। ऐषीक उदूहो
भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं
वा इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
भवति। अप्सुयौनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वैतसः।
स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।

पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतन्दधाति। अहं च त्वं च
 वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे
 एव सन्दधाति। अभिक्रत्वेन्द्र भूरधृज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥४॥ [४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
 पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं
 राजा वृत्रं वेध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं
 राजपुत्रः। राज्येनैवास्मिन्क्षत्रन्दधाति। शतेना राजभिरुग्रैः
 सह ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं
 राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
 बलेनैवास्मिन्बलन्दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह
 होता। पश्चात्प्राङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं
 राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
 बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै।
 रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
 वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानन्दधाति।
 शतेन क्षत्तसङ्गहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
 तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति।
 आयुर्वा उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्गहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
 शतं शतम्भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
 आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। चतुः शता भवन्ति।
 चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥५॥ [५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यन्निक्तमनोलब्धमुत्सृजन्ति। यत्स्तोक्या अन्वाह।
 सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य

स्कन्दति। सहस्रमन्वाह। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै। स्तोक्या जुहोति। या एव वर्ष्या आपः। ता अव
रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोक्यासु
वा अहमश्वमेधः सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायवं एवैनं

जुहोति॥ २३॥

मि॒त्राय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। मि॒त्रायै॒वैनं॑ जुहोति। वरु॑णाय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। वरु॑णायै॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति। द॒शद॑श स॒म्पादं॑ जुहोति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे। प्र वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः प॒राची॑राहु॒तीर्जु॑होति। पुनः॑ पुन॒रभ्या॑वर्त जुहोति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति॑तिष्ठति। ए॒तां ह॑ वाव सौऽश्व॑मे॒धस्य॒ सङ्स्थि॑तिमुवा॒चास्क॑न्दाय। अ॒स्कन्नं॑ हि तत्। यद्य॒ज्ञस्य॒ सङ्स्थि॑तस्य॒ स्कन्द॑ति॥ २४॥
अभिजित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते पदं च॥ ६॥ [६]

प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं प्रोक्षा॒मीति॑ पु॒रस्ता॑त्प्रत्यङ्घ्रि॒ष्ठन्प्रोक्ष॑ति। प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान्। अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति। तस्मा॒दश्वः॑ प॒शूना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः। इन्द्रा॒ग्निभ्या॑न्त्वेति॑ दक्षिण॒तः। इन्द्रा॒ग्नी वै दे॒वाना॑मोजिष्ठौ बलिष्ठौ। ओजं॑ ए॒वास्मि॑न्बलं॒न्दधा॑ति। तस्मा॒दश्वः॑

पशूनामोजिष्ठो बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै
देवानामाशुः सारसारितमः॥ २५॥

जवमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः।
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
यशस्वितमाः। यश एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
देवानामपचिततमाः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनामपचिततमः॥ २६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
पशूनान्त्विषिमान्हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।
सते त्वाऽसते त्वाऽद्ध्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।

अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै सर्वा देवता अन्वायत्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा देवता अन्वायत्ताः॥२७॥

सा॒र॒सा॒रि॒त॒मोऽप॑चिततमः प्राजाप॒त्योऽश्वः प॒ञ्च च॥७॥ [७]

यथा वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्कन्दति। एवं वा ए॒तद॑श्वस्य स्कन्दति। यत्प्रोक्षि॑तमना॒लब्ध॑मुत्सृजन्ति। यद॑श्वचरि॒तानि॑ जुहोति। स॒र्वहु॑तमे॒वैनं॑ करो॒त्यस्क॑न्दाय। अस्क॑न्नं हि तत्। यद्धु॒तस्य॑ स्कन्दति। ई॒ङ्का॒राय॑ स्वाहे॑ कृ॒ताय॑ स्वाहे॒त्याह॑। ए॒तानि॑ वा अ॒श्वच॑रि॒तानि॑। च॒रि॒तैरे॒वैनं॑ स॒मर्ध॑यति॥२८॥

तदा॑हुः। अना॑हुतयो वा अ॒श्वच॑रि॒तानि॑। नैता हो॑त॒व्या इति॑। अथो॒ खल्वा॑हुः। हो॒त॒व्या ए॒वा। अत्र॑ वावै॒वं वि॒द्वान॑श्वमे॒धं स॑स्थापयति। यद॑श्वचरि॒तानि॑ जुहोति। तस्मा॑द्धो॒त॒व्या इति॑। ब॒हिर्धा॑ वा ए॒नमे॒तदा॑यत॒नाद॑धाति। भ्रातृ॑व्यमस्मे जनयति॥२९॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
 पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहुवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।
 आयतन एवास्याहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
 तदाहुः। यज्ञमुखेयज्ञमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै।
 सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥३०॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्।
 अव सुवर्गाल्लोकात्पद्येत। पापीयान्त्स्यादिति। सकृदेव
 होतव्याः। न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं
 जयति। न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि
 जुहोति। अष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः
 प्राजापत्यः समृद्धौ। एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः
 प्रजास्वर्धुकः॥३१॥

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥८॥

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।
 आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह।

शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते।
 अत्योऽसीत्याह। तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः
 सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
 सतिरसि वाज्यसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
 ययुर्नामाऽसीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम्।
 प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि वदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।
 नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनं गमयति।
 अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति।
 पूर्वं एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा
 भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा
 आशापाला एतन्देवेभ्योऽश्वम्मेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह।
 शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं
 परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतङ्गन्तौ।

इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः
स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। तामिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः
प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनत्र
जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते।
येऽश्वमेध्यं रक्षन्ति। तेषां य उदचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव
ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदचन्न गच्छन्ति॥३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिच्यते।
योऽबलौऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्।
हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय।
अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नवं च॥९॥

[९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।
तस्य तेषानस्य। सप्तात्मनो देवता उदक्रामन्। सा
दीक्षाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्।
तैर्वै स दीक्षामवारुन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। दीक्षामेव

तैर्यजमानोऽव रुन्धे॥३७॥

सु॒प्त जु॑होति। सु॒प्त हि ता दे॒वता॑ उ॒दक्रा॑मन्। अ॒न्व॒हं जु॑होति। अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व रुन्धे। त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। च॒त्वार्यो॑द्ब्रह्म॒णानि॑। सु॒प्त सम्प॑द्यन्ते। सु॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व रुन्धे॥३८॥

एक॑विंशतिं वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॒काः। द्वा॒दश॑ मा॒साः पञ्च॑त॒र्वः। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य एक॑विं॒शः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॑त्रम्। सा श्रीः। तद्ब॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तत्स्वा॒राज्य॑मुच्यते॥३९॥

त्रि॑ंशतमौद्ब्रह्म॒णानि॑ जुहोति। त्रि॑ंशदक्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व रुन्धे। त्रेधा॑ वि॒भज्य॑ दे॒वता॑ जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै। अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दीक्षामतिरेचयति। सप्ताहं प्रचरन्ति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणा दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामव रुन्धे। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्नोति। अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामव रुन्ध उच्यते कामन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्रजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती।

वा॒चै॒वैन॒मुद्य॑च्छते। पू॒ष्णे स्वा॒हा पू॒ष्णे प्र॑प॒थ्याय॒ स्वा॒हा
 पू॒ष्णे न॒रन्धि॑षाय॒ स्वा॒हेत्या॑ह। प॒शवो॒ वै पू॒षा।
 प॒शुभि॑रे॒वैन॒मुद्य॑च्छते। त्वष्ट्रे॒ स्वा॒हा त्वष्ट्रे॒ तुरी॑पाय॒
 स्वा॒हा त्वष्ट्रे॒ पुरु॒रूपाय॒ स्वा॒हेत्या॑ह। त्वष्ट्रा॒ वै प॑शूनां
 मि॒थुना॑ना॒ रूप॒कृत्। रूप॒मे॒व प॒शुषु॑ दधाति। अथो॑
 रू॒पैरे॒वैन॒मुद्य॑च्छते। विष्णा॑वे॒ स्वा॒हा विष्णा॑वे नि॒खुर्य॑पाय॒
 स्वा॒हा विष्णा॑वे नि॒भूय॑पाय॒ स्वा॒हेत्या॑ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑।
 य॒ज्ञायै॒वैन॒मुद्य॑च्छते। पू॒र्णाहु॒तिमु॑त्त॒मां जु॑होति। प्रत्यु॑त्त॒ब्ध्यै
 स॒य॒त्वाय॑॥ ४३॥

यच्छते पुरु॒रूपाय॒ स्वा॒हेत्या॑हाद्यौ च॥११॥ [११]

सा॒वि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गा॒य॒त्रं
 प्रा॒तः स॒व॒नम्। प्रा॒तः स॒व॒नादे॒वैन॑ गाय॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
 निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒व॒नमे॒व तेना॑प्नोति। गा॒य॒त्रीं छ॑न्दः।
 स॒वि॒त्रे प्र॑स॒वि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा
 त्रि॒ष्टुप्। त्रै॒ष्टुभं॑ मा॒ध्यं दि॒नं स॒व॒नम्। मा॒ध्यं दि॒नादे॒वैन॑

सर्वनात्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते॥४४॥

अथो माध्यं दिनमेव सर्वनं तेनाप्रोति। त्रिष्टुभं छन्दः।
सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा
जगती। जागतं तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं
जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव
तेनाप्रोति। जगतीं छन्दः। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परा
परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः
स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरेवैनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो
व्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं
कृत्वा। सौऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थो व्रजो भवति। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥१२॥ [१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव
ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्य जायत।

आऽस्मिन्नाष्ट्रे रा॒ज॒न्यं इ॒ष॒व्यः शू॒रो म॒हा॒र॒थो जा॑यता॒मित्या॑ह ।
 रा॒ज॒न्यं ए॒व शौ॒र्यं म॑हि॒मानं॑ दधाति । तस्मा॑त्पु॒रा रा॒ज॒न्यं
 इ॒ष॒व्यः शू॒रो म॒हा॒र॒थोऽजा॑यत । दोग्ध्रीं धे॒नुरि॑त्याह ।
 धे॒न्वामे॒व प॒यो द॑धाति । तस्मा॑त्पु॒रा दोग्ध्रीं धे॒नुर॑जायत ।
 वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानि॑त्याह ॥ ४७ ॥

अ॒न॒डुह्ये॒व वी॒र्यं द॑धाति । तस्मा॑त्पु॒रा वोढा॑ऽन॒ङ्घ्रानं॑जायत ।
 आ॒शुः स॒तिरि॑त्याह । अ॒श्वं ए॒व ज॒वं द॑धाति ।
 तस्मा॑त्पु॒राऽऽशु॑र॒श्चोऽजा॑यत । पु॒र॒न्ध्रि॒र्योषे॑त्याह । यो॒षित्ये॒व
 रू॒पं द॑धाति । तस्मा॒त्स्त्री यु॑व॒तिः प्रि॒या भा॑वु॒का । जि॒ष्णू
 र॒थे॒ष्ठा इ॒त्याह । आ ह॒ वै तत्र॑ जि॒ष्णू र॒थे॒ष्ठा जा॑यते ॥ ४८ ॥

यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते । स॒भेयो॑ युवे॒त्याह । यो वै पू॒र्वव॑य॒सी ।
 स स॒भेयो॑ युवा॑ । तस्मा॒द्युवा॑ पु॒मा॑न्प्रि॒यो भा॑वु॒कः । आऽस्य॑
 यज॑मानस्य वी॒रो जा॑यता॒मित्या॑ह । आ ह॒ वै तत्र॑ यज॑मानस्य
 वी॒रो जा॑यते । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते । नि॒का॒मेनि॑कामे नः
 पु॒र्जन्यो॑ वर्ष॒त्वित्या॑ह । नि॒का॒मेनि॑कामे ह॒ वै तत्र॑ पु॒र्जन्यो॑
 वर्ष॑ति । यत्रै॒तेन॑ य॒ज्ञेन॑ यज॒न्ते । फ॒लि॒न्यो न॒ ओष॑धयः

पच्यन्तामित्याह। फ़लिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पन्ते ह
वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥४९॥

अनुष्ठानित्याह जायते वर्षति सुप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त।
तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव
नोत्रास्त्विति। तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानंजुहोत्।
तैर्वै स देवानंप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा
एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव
तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्।
यन्मधु। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महृतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्।

यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा
एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव
तत्प्रीणाति। कुरम्बैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां
रूपम्। यत्कुरम्बाः। यत्कुरम्बैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां
वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव
तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्।
यत्सक्तवः। यत्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा
एतद्देवतानां रूपम्। यन्मसूस्यानि। यन्मसूस्यैर्जुहोति।
सर्वा एव तद्देवताः प्रीणाति। प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति।
प्रियाङ्गा ह वै नामैते। एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि
समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि
सन्दधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्।

वि॒राट्कु॒त्स॒स्यान्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुर्कैर्जुहोति क॒र॒म्बैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति च॒त्वारि॑ च
(अ॒न्न॒हो॒मा॒ना॒ज्यै॒ना॒ग्ने॒र्मधु॑ना तण्डुलैः पृथुर्कैर्लाजैः क॒र॒म्बैर्धा॑नाभिः सक्तुभिर्मसूयैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्द॒शा॒न्ना॒नि

द्वाद॑शा ।)॥१४॥

[१४]

प्र॒जाप॑तिरश्वमे॒धम॑सृजत । त॒ꣳ सृष्ट॑ꣳ रक्षाꣳस्यजिघाꣳसन् ।
स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्तꣳ हो॒मान॑पश्यत् । तान॑जुहोत् । तैर्वै
स य॒ज्ञाद्रक्षाꣳस्य॒पा॑हन् । यन्न॑क्तꣳ होमां जुहोति । य॒ज्ञादे॒व
तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षाꣳस्य॒प॑ हन्ति । आ॒ज्ये॑न जुहोति । वज्रो॒ वा
आज्य॑म् । वज्रै॒णै॒व य॒ज्ञाद्रक्षाꣳस्य॒प॑ हन्ति॥५६॥

आज्य॑स्य प्रति॒पद॑ करोति । प्रा॒णो वा आ॒ज्य॑म् । मुख॑त
ए॒वा॒स्य॑ प्रा॒णं द॑धाति । अ॒न्न॒हो॒माञ्जु॑होति । शरी॑रवदे॒वाव॑
रुन्धे । व्य॒त्यासं॑ जुहोति । उ॒भय॑स्याव॑रुद्धौ । न॒क्तं जुहोति ।
रक्ष॑साम॒प॑हत्यै । आ॒ज्ये॑नान्त॒तो जु॑होति॥५७॥

प्रा॒णो वा आ॒ज्य॑म् । उ॒भय॑त ए॒वा॒स्य॑ प्रा॒णं द॑धाति ।
पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च । एक॑स्मै स्वा॒हेत्या॑ह । अ॒स्मिन्ने॒व
लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति । द्वाभ्याꣳ स्वा॒हेत्या॑ह । अ॒मुष्मि॑न्ने॒व

लो॒के प्र॒ति ति॒ष्ठति॑ । उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति ति॒ष्ठति॑ ।
 अ॒स्मि॒श्चामु॒ष्मि॒श्च । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
 श॒तवी॑र्यः । आ॒युरे॒व वी॒र्यम॑व रु॒न्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॑त्या॒ह ।
 आ॒युर्वै स॒हस्र॑म् । आ॒युरे॒वाव रु॒न्धे । सर्व॑स्मै स्वा॒हेत्या॑ह ।
 अ॒परि॑मितमे॒वाव रु॒न्धे ॥ ५८ ॥

एव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च ॥ १५ ॥ [१५]

प्र॒जाप॑तिं वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः । यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑त
 इति॑ । अथो॑ आहुः । सर्वा॑णि भू॒तानी॑ति । ए॒कस्मै॑
 स्वा॒हेत्या॑ह । प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒कः । तमे॒वाप्नो॑ति । ए॒कस्मै॑ स्वा॒हा
 द्वाभ्या॑ः स्वा॒हेत्य॑भिपूर्वमाहु॒तीर्जु॑होति । अ॒भिपूर्व॑मे॒व सु॒वर्गं॑
 लो॒कमे॑ति । ए॒कोत्तरं॑ जुहोति ॥ ५९ ॥

ए॒क॒वदे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति । स॒न्त॑तं जुहोति । सु॒वर्ग॑स्य
 लो॒कस्य॑ स॒न्त॑त्यै । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
 श॒तवी॑र्यः । आ॒युरे॒व वी॒र्यम॑वरु॒न्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वाहे॑त्या॒ह ।
 आ॒युर्वै स॒हस्र॑म् । आ॒युरे॒वाव रु॒न्धे । अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑

नियुताय स्वाहा प्रयुताय स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानवं रुन्धे। अर्बुदाय स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवावं रुन्धे। न्यर्बुदाय स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्यर्बुदम्। वाच एव भूमानमवं रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्नोति। अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्नोति। पुरार्धाय स्वाहेत्याह। पुरार्धमेवाप्नोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिः सप्त च॥१६॥ [१६]

वि॒भूर्मा॒त्रा प्र॒भूः पि॒त्रेत्य॑श्वना॒मानि॑ जुहोति। उ॒भयो॑रे॒वैनं॑
लो॒कयो॑र्नाम॒धेयं॑ गमयति। आ॒य॑नाय॒ स्वाहा॑ प्रा॒य॑णाय॒
स्वाहे॑त्यु॒द्वावाञ्जु॑होति। सर्व॑मे॒वैन॒मस्क॑न्न॒ सुव॑र्गं लो॒कं
ग॑मयति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा सोमा॑य॒ स्वाहेति॑ पूर्॒वहो॑माञ्जुहोति।
पूर्व॑ ए॒व द्वि॑षन्तं भ्रातृ॒व्यम॑तिं क्रा॒मति॑। पृथि॒व्यै
स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अ॒ग्नये॑
स्वाहा सोमा॑य॒ स्वाहेति॑ पूर्॒वदी॒क्षा जु॑होति। पूर्व॑ ए॒व द्वि॑षन्तं
भ्रातृ॒व्यम॑तिं क्रा॒मति॑ ॥६३॥

पृथि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहे॑त्ये॒कवि॑ं॒शिनीं॑ दी॒क्षां
जु॑होति। ए॒कवि॑ं॒शति॑र्वै दे॒वलो॒काः। द्वा॒द॒श मा॒साः
प॒ञ्च॒र्त॒वः। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य ए॒कवि॑ं॒शः। ए॒ष
सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै। भुवो॑ दे॒वानां॑
कर्म॑णेत्यु॒तुदी॒क्षा जु॑होति। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति। अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहेति॑ जुहोत्यन॑न्तरि॒त्यै॥६४॥

अ॒र्वा॒ङ्य॒ज्ञः स॒ङ्गाम॑त्वित्यासी॑र्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑त्यै॥

भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्याप्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधींताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

दद्ध्यः स्वाहा हनूभ्याः३ स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे वै पुरुषस्य पाप्मोपश्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवेन पाप्मनस्तेन मुञ्चति। अञ्जेताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि जुहोति। रूपैरेवैनः३ समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा मूलेभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वय्यो वा ओषधयः। पुष्पेभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति। मूलेभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्यान्नाद्यस्य मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति। प्राणा वै देवा

अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कू॒प्या॑भ्यः स्वाहा॒द्भ्यः
स्वाहेत्य॒पा॑ꣳ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑। अन्नं॑ वा
आपः॑। अ॒द्भ्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्भ्योऽन्नं॑ जायते।
तदव॑ रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायतु एकं

च॥१७॥ [१७]

अम्भा॑ꣳसि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑ꣳसि। तस्य॑
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्निज्यो॑तिः। यदम्भा॑ꣳसि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे। वसू॑नाꣳ सायु॑ज्यं गच्छति।
अ॒ग्निं ज्यो॑तिरव॑ रुन्धे। नभा॑ꣳसि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं वै
नभा॑ꣳसि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्यो॑तिः। यन्नभा॑ꣳसि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणाꣳ सायु॑ज्यं गच्छति। वा॒युं
ज्यो॑तिरव॑ रुन्धे। महा॑ꣳसि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑ꣳसि। तस्या॑दित्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑ꣳसि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कमव॑ रुन्धे।

आदित्यानां॑ सायुज्यं गच्छति। सूर्यं ज्योतिरव
 रुन्धे। नमो राज्ञे नमो वरुणायेति॑ यव्यानि जुहोति।
 अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। मयोभूर्वातो॑ अभि वातून्ना इति॑ गव्यानि
 जुहोति। पशूनामवरुद्धौ। प्राणाय स्वाहा॑ व्यानाय स्वाहेति॑
 सन्ततिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य॑ लोकस्य सन्तत्यै ॥७०॥

सिताय स्वाहा॑सिताय स्वाहेति॑ प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य॑
 लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहा॑ऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह।
 यथायजुरेवैतत्। दत्वते स्वाहा॑ऽदन्तकाय स्वाहेति॑
 शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव॑ रुन्धे।
 कस्त्वा युनक्ति॑ स त्वा युनक्तिति॑ परिधीन् युनक्ति। इमे वै
 लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै॑ लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य॑
 लोकस्य समष्ट्यै॥७१॥

यः प्राणतो॑ य आत्मदा इति॑ महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै
 लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां॑ लोकं यजमानोऽव॑ रुन्धे।
 आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति॑ समस्तानि
 ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव॑ रुन्धे।

जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै
 समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य
 सन्नत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ
 जुहोति। अयं वै लोको भूतम्॥७२॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति।
 सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान-
 इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याप्त्यै। सर्वस्य जित्यै।
 सर्वमेव तेनाप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्। स
 एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स
 यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
 स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥१८॥ [१८]

एकयूपो वैकादशिनी वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।

ए॒क॒विं॒शिन्य॑श्वमे॒धस्य॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै।
 बै॒ल्वो वा॑ खादि॒रो वा॑ पा॒ला॒शो वा॑। अ॒न्येषां॑ यज्ञ॒क्रतू॑नां
 यू॒पा भव॑न्ति। रा॒ज्जु॑दा॒ल ए॒क॒विं॒शत्य॑रत्निरश्वमे॒धस्य॑।
 सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। ना॒न्येषां॑ प॒शूनां॑ ते॒ज॒न्या
 अ॒व॒द्यन्ति॑। अ॒व॒द्यन्त्य॑श्वस्य॥ ७५॥

पा॒प्मा वै ते॑ज॒नी। पा॒प्मनो॑ऽप॒हत्यै॑। प्ल॒क्ष॒शा॒खाया॑म॒न्येषां॑
 प॒शूना॑म॒व॒द्यन्ति॑। वे॒त॒स॒शा॒खाया॑म॒श्वस्य॑। अ॒प्सु॒योनि॑र्वा
 अ॒श्वः। अ॒प्सु॒जो वे॑त॒सः। स्व॑ ए॒वास्य॑ यो॒नाव॑व॒ द्यति॑। यू॒पेषु॑
 ग्रा॒म्यान्प॒शून्नि॑यु॒ञ्जन्ति॑। आ॒रो॒केष्वा॑र॒ण्यान्धा॑रयन्ति। प॒शूनां॑
 व्यावृ॑त्त्यै। आ॒ ग्रा॒म्यान्प॒शूल्ल॑भन्ते। प्रा॒र॒ण्यान्त्सृ॑जन्ति।
 पा॒प्मनो॑ऽप॒हत्यै॑॥ ७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥ १९॥ [१९]

रा॒ज्जु॑दा॒लम॒ग्नि॒ष्टं मि॑नोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॑ अ॒प॒हत्यै॑।
 पौ॒तु॒द्रवा॑व॒भितो॑ भवतः। पु॒ण्य॑स्य ग॒न्धस्या॑व॒रुद्धौ॑।
 भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वास्मा॑द॒प॒हत्यै॑। पु॒ण्ये॑न ग॒न्धेनो॑भ॒यतः॑ परि॑

गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुद्धौ। षट्वादिराः।
तेजसोऽवरुद्धौ॥ ७७ ॥

षट्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुद्धौ। एकविंशतिः सम्पद्यन्ते।
एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं
इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥ ७८ ॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति। अपरिमिता भवन्ति।
अपरिमितस्यावरुद्धौ। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
वा अश्वः॥ ७९ ॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति।
यदितरेषां पशूनामवद्यति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
चितेऽग्नावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।

पुरस्तात्प्रत्यञ्चं तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥
 प्राणापानावेवास्मिन्त्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं
 गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
 आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
 सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
 धारां तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय
 स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो
 बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरवं रुन्धे।
 आयुरेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसा
 विस्रसामुं लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवरुद्धौ भवन्त्यश्वौ गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपः।
 यथा वा अश्वा वरुषभा वा वृषाणः सस्फुरेरन्। एवमेव
 तत्स्तोमाः सस्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यत्समृच्छेरन्।
 हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः

स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्वाद्दशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्दश यूपा
भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव
रुन्धे। य एकादशः। स्तन एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवेनां तेन। तदाहुः। यद्वाद्दशोऽग्निः स्याद्द्वादशः
स्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्।
एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्ध राजा
भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः।
एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं
वेद। ककुद्ध राजा भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि
वेद। शिरो ह राजा भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा

अश्वमेधे त्रीणि शीरूषाणि। य एवं वेद। शिरो ह राज्ञा
भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञा भवति षट् च॥२१॥ [२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदञ्चो बहिष्पवमानं
सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपुरुष्यं। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडंबा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो

मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।
 उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरेव प्रति तिष्ठति।
 हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो
 दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव
 यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तत्स उपाकरोति चत्वारि च॥२२॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वे पशून्नियुञ्जन्ति।
 यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ
 आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्यति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं
 भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं
 कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै
 पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हरन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्।
 ऐन्द्रो वै राजन्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवैनमुभयतः परि
 गृह्णाति। तस्माद्राजन्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ

बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥१०॥

तस्माद्राज॒न्यो॑ बाहु॒बली॑भावुंकः। त्वा॒ष्ट्रौ लो॑मशस॒क्थौ
स॒क्थ्योः। स॒क्थ्योरे॒व वी॒र्यं ध॑त्ते। तस्मा॑द्राज॒न्य
ऊरु॒बली॑भावुंकः। शि॒ति॒पृ॒ष्ठौ बा॑र॒हस्प॑त्यौ पृ॒ष्ठे।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वोप॑रि॒ष्टाद्ध॑त्ते। अथो॑ क॒वचे॑ ए॒वैते अ॒भितः॑
पर्यू॑हते। तस्मा॑द्राज॒न्यः सन्न॑द्धो वी॒र्यं क॑रोति। धा॒त्रे
पृ॒षो॒दर॑म॒धस्ता॑त्। प्र॒ति॒ष्ठामे॑वैतां कुरु॑ते। अथो॑ इ॒यं
वै धा॒ता। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठति। सौ॒र्यं ब॒लक्षं
पु॒च्छे। उ॒त्से॒धमे॒व तं कुरु॑ते। तस्मा॑दु॒त्से॒धम्भ॑ये प्र॒जा
अ॒भिसं॑श्रयन्ति॥११॥

कुरु॑ते ध॒त्ते कुरु॑ते पञ्च च॥२३॥ [२३]

साङ्ग॒हण्या च॑तुष्ट॒य्यो यो वै यः पि॒तुश्च॑त्वारो यथा॑ नि॒क्तं प्र॒जाप॑तये त्वा॒ यथा॑ प्रोक्षितं
वि॒भूरा॑ह प्र॒जाप॑तिरकामयताश्वमे॒धेनं॑ प्र॒जाप॑तिर्न किञ्चन सा॒वित्र॑मा ब्रह्म॑न्प्र॒जाप॑तिर्दे॒वैभ्यः॑
प्र॒जाप॑ती रक्षा॑सि प्र॒जाप॑तिमीप्सति वि॒भूर॑श्चना॒मान्य॑म्भाङ् स्येक॒यूपो रा॑जु॒दाल॑मेकवि॒ंशो
दे॒वाः पु॒रुष॑स्त्रयो॒विंश॑तिः॥२३॥

साङ्गहृण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षान्देवानेव त्रयं इमे सिताय
प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राज्यं एकंनवतिः॥११॥

साङ्गहृण्या सः श्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥